

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Ítéltábla (Madžarska) 1. februarja 2017 – Teréz Ilyés in Emil Kiss/OTP Bank Nyrt. in OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

(Zadeva C-51/17)

(2017/C 144/26)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Fővárosi Ítéltábla

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: Teréz Ilyés, Emil Kiss

Toženi stranki: OTP Bank Nyrt. in OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se pogodbeni pogoji, ki valutno tveganje nalaga dolžniku in ki je – ker je odpadel nepošten pogodbeni pogoji, ki je določal tečajni razpon in s tem obveznost sprejetja valutnega tveganja – z učinkom *ex tunc* postal del pogodbe na podlagi posega zakonodajalca, izvedenega zaradi sporov o neveljavnosti, ki so zadevali številne pogodbe, šteje za pogodbeni pogoji iz člena 3(1) Direktive ⁽¹⁾, o katerem se stranki nista dogovorili posamično, in zato spada na področje uporabe te direktive?
2. Ali je treba, če pogodbeni pogoji, ki valutno tveganje nalaga potrošniku, spada na področje uporabe Direktive, pravilo o izključitvi iz člena 1(2) Direktive razlagati tako, da se nanaša tudi na takšne pogodbenne pogoje, ki so v skladu s kogentnimi določbami nacionalnega prava iz točke 26 sodbe Sodišča v zadevi RWE Vertrieb AG (C-92/11), ki so bile sprejete ali so začele veljati po sklenitvi pogodbe? Ali je treba na področje uporabe tega pravila o izključitvi pritegniti tudi pogodbeni pogoji, ki je z učinkom *ex tunc* postal del pogodbe po njeni sklenitvi, na podlagi kogentne določbe nacionalnega prava, s katero je bila odpravljena neveljavnost, nastala zaradi nepoštenega pogodbenega pogoja, zaradi katerega pogodbe ni bilo mogoče izvršiti?
3. Ali je treba, če se v skladu z odgovorom na zgornji vprašanji nepoštenost pogodbenega pogoja, ki valutno tveganje nalaga dolžniku, lahko preuči, zahtevo po jasnem, razumljivem jeziku iz člena 4(2) Direktive razlagati tako, da tej zahtevi zadosti tudi, kadar se na način, ki izhaja iz opisa dejanskega stanja, izpolni obveznosti zagotavljanja informacij, ki je zakonsko določena in nujno opredeljena splošno, ali pa je treba zagotoviti tudi podatke o tveganju potrošnika, ki jih ob sklenitvi pogodbe finančna institucija pozna oziroma so ji lahko dostopni?
4. Ali je glede na zahtevo po jasnosti in preglednosti ter vsebino točke 1(i) Priloge k Direktivi za namen razlage člena 4(1) Direktive upoštevno, da sta bila ob sklenitvi pogodbe pogodbeni pogoji v zvezi s pravico do enostranske spremembe in tečajnim razponom – za katera je bilo naknadno, več let kasneje ugotovljeno, da sta nepoštena – v pogodbi opredeljena skupaj s pogojem v zvezi z naložitvijo valutnega tveganja, tako da zaradi kumulativnega učinka teh pogojev potrošnik dejansko nikakor ni mogel predvideti razvoja svoje plačilne obveznosti in mehanizma njene spremembe? Ali pa se pogodbeni pogoji, za katere je bilo naknadno ugotovljeno, da so nepošteni, pri presoji nepoštenosti pogodbenega pogoja, ki nalaga valutno tveganje, ne smejo upoštevati?

5. Ali mora nacionalno sodišče, če ugotovi nepoštenost pogodbenega pogoja, ki valutno tveganje nalaga potrošniku, pri ugotavljanju pravnih posledic na podlagi pravil nacionalnega prava po uradni dolžnosti in ob spoštovanju pravic strank do razpravljanja v kontradiktornem postopku upoštevati tudi nepoštenost drugih pogodbenih pogojev, ki je tožeči stranki nista zatrjevali v tožbenem zahtevku? Ali se načelo oficialnosti v smislu sodne prakse Sodišča uporablja tudi, če je tožeča stranka potrošnik, ali pa se načelo dispozitivnosti ob upoštevanju mesta pravice do razpolaganja znotraj celotnega postopka in posebnosti postopka šteje za pravilo, ki v danem primeru izključuje preizkus po uradni dolžnosti?

(¹) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Avstrija)
1. februarja 2017 – VTB Bank (Austria) AG

(Zadeva C-52/17)

(2017/C 144/27)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: VTB Bank (Austria) AG

Nasprotna stranka: Österreichische Finanzmarktaufsicht

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se določbe sekundarnega prava Unije (predvsem na primer člena 64 ali 65(1) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (¹)) uporabljajo za obresti, ki jih predpiše organ v skladu z zakonsko določbo države članice, na podlagi katere je treba kreditni instituciji ob preseganju omejitve velikih izpostavljenosti v skladu s členom 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (²), računano na letni ravni, za 30 dni predpisati obresti v višini 2 % preseganja omejitve velikih izpostavljenosti?
2. Ali pravo Unije (predvsem člen 395(1) in (5) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012, UL L 321/6 z dne 30. novembra 2013, kakor je bila popravljena s popravkom z dne 30. novembra 2013, UL L 321/6) nasprotuje nacionalni določbi, kakršno je vseboval člen 97(1), točka 4, zakona o bančništvu (Bankwesengesetz, v različici BGBl. I št. 532/2014), če se kljub izpolnjevanju pogojev za uporabo izjeme iz člena 395(5) v primeru kršitve člena 395(1) predpišejo (izravnalne) obresti?